

faae uden Recept, som Apothekerne ere beret-
tigede til at udlevere uden Recept. Han kan
vel altsaa faae de nævnte Gjenstande, men han
bliver strafbar, naar han anvender dem. Som
Forholdet nu er med Hensyn til Material-
handelen, kan man aldeles ikke hindre Folk i
at faae alle Stoffer, selv de farligste, men man
kan derimod sige: „Anvender Du et saadant
Stof, og kunne vi i et eneste Tilfælde consta-
tere, at Du har anvendt det, saa isalder Du
Straf“, thi det er virkelig muligt for Læge-
kunsten og især for Chemien, naar den alvor-
ligt sætter sig i Bevægelse, maaskee ikke over-
alt, men dog i mangfoldige Tilfælde, at be-
vise, at et saadant Stof har været anvendt, ja
det kan endog i mange Tilfælde bevises endnu
efter Døden, idet det kan konstateres, at den
Gift eller det og det Lægemiddel har været
anvendt.

Fleertallets Forslag gaaer altsaa ud paa at
stille Læger op og at anbefale dem til Befolk-
ningen, det forbyder Andre at træde op som
Læger, og det forbyder dem ligeledes at an-
vende enhver Ting, der kræver større Dyg-
tighed, men videre kan man efter dets Me-
ning ikke gaae i Almindelighed. Derimod er
der er endnu et Punkt, og det et overordentlig
vigtigt, paa hvilket man kan gaae videre. Fleer-
tallet fastholder bestemt, at Berettigelsen til at
søge Raad for og Berettigelsen til at anvende
Midler mod Sygdomme kun gjælder, naar en
myndig Person staaer ligeoverfor en anden
myndig Person, og naar En, der handler paa
egne Vegne, staaer ligeoverfor den, hos hvem
han søger Raad. I alle de overordentligt om-
fattende Tilfælde, hvor Staten derimod siger,
at der skal sørges for den Syge, der foreslaaer
Fleertallet, at den Omforg for den Syge, som
Loven foreskriver, skal ydes ved en autoriseret
Læge. Derved udelukkes Kvalsalveriet fra et
overordentligt stort Omraade, hvorfra Regje-
ringsudkastet rigtignok ikke udelukkede det, og
der gives derhos Lægerne et stærkt moralsk
Hold ligeoverfor Kvalsalvernes Bestræbelser for
at snige sig ind. Dette er af den allerførste
Vigtighed (David: Det kan ikke overholdes).
So saamæn kan det overholdes (David: Nei!);
det kan overholdes langt bedre end meget af
det, som man nu har fastsat.

Jeg troer, at man giver den Afsty mod
Kvalsalverne, de letfindige, de letfærdige og de
bedrageriske Mennesker imellem dem, som man
nærer en Afsty for, hvilken jeg, som tidligere an-
ført, deler, en Indflydelse paa Betragtningen
af den bestaaende Lovgivning, som ikke lader
sig billige. Jeg troer, at der maa stee en For-
andring i den bestaaende Kvalsalverlovgivning,
og jeg troer, at man dog tilsidst ikke vil kunne
give en Kvalsalverlovgivning, som skal kunne
holde sig, noget andet Grundlag end det, der
væsentligt er blevet antydet af Udvalgets Fleer-
tal. Man indvender, at man i andre Lande
søger at komme bort fra det frie Kvalsalveri
og at arbejde sig hen til det Punkt, hvorpaa
vi nu allerede befinde os. Nei, det gjør man
ikke. I andre Lande stræber man maaskee hen
til det Samme, som Udvalgets Fleertal har
stræbt hen til (David: Maaskee?), ja maaskee,
thi maaskee naaer man ikke saavidt. (David:
Maa jeg bede om Ordet!) I England,
hvor det siges, at man er bleven vakt
af sin Dvale, er man i Virkeligheden kun
kommen til det første Skridt, idet man har
frembragt en officiel Liste over, hvem der er
Læger, og idet man vedligeholder, udgiver
og udbreder denne officielle Liste. Men man
gaaer der ikke nær saavidt, som Udvalgets
Fleertal er gaaet ved at forbyde Andre at
tilbyde deres Hjælp, og alle de øvrige opstil-
lede Canteler har man der slet ikke. Jeg
troer altsaa, at der ved Fleertallets Forslag
er vundet et Grundlag, som man tilsidst vil
komme til at antage, og jeg siger, at der ved
dette Forslag er gjort et overordentligt Frem-
skridt fra Lovudkastet, saaledes som det kom
til os fra Regjeringen, idet Alt deri var op-
givet, og idet man deri pludseligt havde sagt,
at Alle kunde concurrere, at Enhver kunde
lade sig kalde Læge, at Enhver kunde annon-
cere sig som saadan og sige: „Skjøndt jeg ikke
har taget medicinsk Examen, optræder jeg dog
som praktiserende Læge og lader mig kalde baade
til Private og til Communer, lader mig an-
tage som hele Sognets Læge“. Alt dette tillades
ikke ved Fleertallets Forslag.

Jeg er herved kommen til det Punkt, som
jeg antydede i Begyndelsen af mit Foredrag.
Jeg troer, at der er vundet Noget ved Fleer-